

Universitätsbibliothek Wuppertal

Plvtarchi Chaeronensis Moralia, Qvae Vsvrpantvr

Svnt Avtem Omnis elegantis doctrinæ Penvs : Id est, varij libri: morales,
historici, physici, mathematici, denique ad politioem litteraturam
pertinentes & humanitatem : omnes de Graeca in Latinam linguam
transscripti summo labore, cura, ac fide

Plvtarchi Chaeronensis Ethicorum Sive Moraliū

Plutarchus

Impressum Francofor. ad Mœn., M.D.LXXXII

In librum an virtus doceri possit

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-351](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-351)

matutina. sicut contra νόϊα factum pro ἠόϊα in poematis Hesiodi indice noni.

191. 35. Etiam in longinquum.] μήκεισι scriptus, non μικέτι. quod parum congruit. mallem autem ἀπίστως, quàm ἀπίστως, vt adiectiuum non prioribus, sed posterioribus cohereret. μοχὲ μὲν ἀλλά γέ, scriptus. non τε. manifestum. mallem ἐξισάμενον αὐτῷ, quàm αὐτῆς, propter sequentia. sed tolerari posse vtrunq; videtur.

192. 33. Obnoxiam esse.] ἐνέχεται legendum, non ἐχεται. ratio. scriptus.

194. 23. Inauditum est nomen.] Ridiculum mendum arbitror esse pro ὄνομα ξέρον. ὄνομα ζόμενον ξέρον.

198. 1. Genus à Spartis.] παρλοῖς, non est de Spartanis accipiendum, sed de his qui satis à Cadmo draconis dentibus enati homines, intestina cædi superstites Cadmo in Thebis condendis adsuerunt. His signum generis fuisse hasta imaginem in corpore, Zexa etiam in Lycophronem fol. 30. monet, plura de his alibi. volui nunc obiter monere.

199. 2. Anima veluti vnico oculo.] ὁππερ ἐνὸς ὀφθαλμοῦ legendum, quorsum enim heic σώματος.

202. 33. Simulq; conatus est.] Ἐπειρᾶτο habet scriptus, non ἐπαρᾶτο. neg. id congruit. Paulo supra ἢ σαρκύμενον credo legendum ναρκύμενον. paulo post ἐπει δὲ ἢ φίλοις. δὲ inferendum de scripto, vt & in calce pagina διαλαθὼν προδιαμαθὼν. non procul sine libri ὀρεθίζουσα ἢ δοκῶσα lege δάκνουσα.

IN LIBRVM, AN VIRTVS doceri possit.

205. 6. Rhetorum præclara.] θαυμάζομενον ῥητόρων. Ei coniunctionem interpositam dele, vt sententia cohereat.

205. 21. Ea nascitur.] lege γένεσις ἔστιν, non τε. sed librarius Aldinam notam verbi substantiuū hic, vt & alibi, nō agno-

uit. quanquã cur in te eam verterit, mirari subit: quod tamen
 in hoc cuiuscunq; scriptoris progymnasiate iterũ factum est.
 ibid. 33. Recte tractari.] $\chi\lambda\omicron\varsigma$ $\rho\epsilon\lambda\alpha\chi\epsilon\iota\epsilon\iota\zeta\epsilon\delta\upsilon$. deest ali-
 quid. Sed de telchinum profodia qua sit aut fuerit disputatio,
 me fallit. & videtur altera pars questionis excidisse. fortasse
 ἢ τέλχινος. Eustathius quidem de duabus in 15 & 14 termina-
 tiones habentibus disputat, vtra analogie magis consentanea
 sit, in Odysse. 7. initio. Sed id huc non admodum facit. Locus A-
 ristophanis est in nebulis. De Scytharum seruis vide initium
 lib. 4. apud Herodotum. forte $\pi\alpha\rho\alpha\sigma\omicron\upsilon\upsilon$ hinc legendum, pro
 $\pi\alpha\rho\alpha\delta\omicron\sigma\upsilon\upsilon$.

IN LIBRVM DE LAVDATIO.

ne sui ipsius inuidiã non
 obnoxia.

207. 9. Adde quòd.] χ $\tau\omicron\upsilon$ $\sigma\upsilon\gamma\chi\epsilon\lambda\alpha$ $\pi\lambda\acute{\epsilon}\kappa\epsilon\upsilon$. ante $\chi\epsilon\iota$
 punctum tolle virgula posita. $\chi\epsilon\iota$ autem expungere contra scri-
 pti etiam codicis auctoritatẽ ausim, cum omnino videatur cum
 sententia detrimento abundare. hoc ipsum enim dicit (nisi fal-
 lor) insolentissima iactantia esse, quòd orationem, & c. itaq; Ad-
 de illud in mea versione, qua me accommodaui recepta lectioni,
 inducas per me licet. & illud $\chi\epsilon\iota$ in $\chi\epsilon\iota$ $\tau\omicron$ $\chi\epsilon\iota$ $\tau\omicron$ $\chi\epsilon\iota$ $\tau\omicron$ $\chi\epsilon\iota$ $\tau\omicron$ $\chi\epsilon\iota$ $\tau\omicron$ $\chi\epsilon\iota$
 poni debuit. Locus Pindari est oda Olympiorum nona.

ibid. 28. Carbonis F.] $\tau\omicron\upsilon\upsilon$ $\kappa\acute{\alpha}\rho\epsilon\omega\upsilon$ $\tau\omicron$ $\text{Ἰωνοκ\acute{\alpha}\mu\pi\lambda\alpha\nu}$.
 scriptus $\text{Ἰωνοκ\acute{\alpha}\mu\pi\lambda\alpha\nu}$. & in margine $\pi\iota\tau\upsilon\omicron\kappa\acute{\alpha}\mu\pi\lambda\omega$, qua vox
 sine τ erucam pinus significat, quib. erucis præsens esse venenum
 ex Dioscoride & aliis constat. $\text{Ἰωνοκ\acute{\alpha}\mu\pi\lambda\alpha\nu}$ autem dici posse vi-
 detur, qui Ionum animos flecteret arte musica. $\pi\iota\tau\upsilon\omicron\kappa\acute{\alpha}\mu\pi\lambda\alpha\nu$
 quid significet, ex Theseli historia notum est, qui sustulit illum.

Qui poterat curuare irabes, & agebat ab alto

Ad terram latè sparsur as corpora pinus.

7. Metamorph. Ego hinc nihil affirmo. crrtè $\kappa\acute{\alpha}\rho\epsilon\omega\upsilon$ quoq; su-
 spectũ est, cum apud Suidã in $\phi\rho\upsilon\omega\iota\varsigma$ pro ea legatur $\kappa\acute{\alpha}\nu\omicron\beta\omicron$.

vt su-